

Πρόλογος της έκθεσης «Όνειρα Παιδικής Ηλικίας».

Το μαύρο δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο για να κρύβει, για να καλύπτει. Δουλειά του δημιουργού είναι να αποκαλύπτει. Το μαύρο στα έργα της Μαρίβας Ζαχάρωφ έχει ήδη παραμερίσει – όχι απόλυτα – και αναδύονται τα μάτια, τα παιδικά πρόσωπα, τα ενήλικα πρόσωπα, εκτάσεις που καιροφυλακτεί η απειλή, μάλλον ο τρόμος.

Υπάρχει ένας δρόμος, ζωγραφισμένος δρόμος – μια πρωτοτυπία που σε καθλώνει. Όταν φτάσεις στο τέλος αυτού του δρόμου, αισθάνεσαι πως συνεχίζεται μέσα σου, ορίζει κάτι από τους φόβους αλλά και τις ελπίδες σου.

Είναι σκληρά τα έργα της Μαρίβας Ζαχάρωφ και αυτό γιατί ακούμπησαν «τον δάκτυλον επί τον τύπων των ήλων». Μια γραφή που δεν ξέρει από ψέμα, μια ματιά που έχει παραμερίσει το παραπέτασμα και μας αποκαλύπτει τα δρώμενα της ζωής και τα δικά μας.

Είναι ανθρωποκεντρική η ζωγραφική της Μαρίβας Ζαχάρωφ. Πρόσωπα βυθισμένα σε πηχτά χρώματα, πρόσωπα που αναδύονται μέσα από πυκνές σκιές. Το φως και το σκότος μοιράζονται τον ζωγραφικό κόσμο της Μαρίβας Ζαχάρωφ.

Θα ήθελα να τελειώσω αυτό το σημείωμα με μια φράση που δικαιώνει όλα τα παραπάνω. Η άρτια τεχνική της Μαρίβας, μετουσιώνεται σε τέχνη που σε συγκινεί και σε γοητεύει.

Γιώργος Μιχαηλίδης

Οκτώβριος 2008